

САЛОН

НОЯБРЬ 2014

I SEE DESIGN

АРХИТЕКТУРА

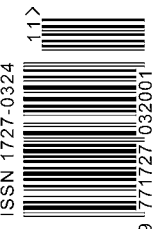
Есть ли жизнь на стройке?

ЭССЕ НОМЕРА Мое любимое здание

В МЕЙНСТРИМЕ Ломать и строить

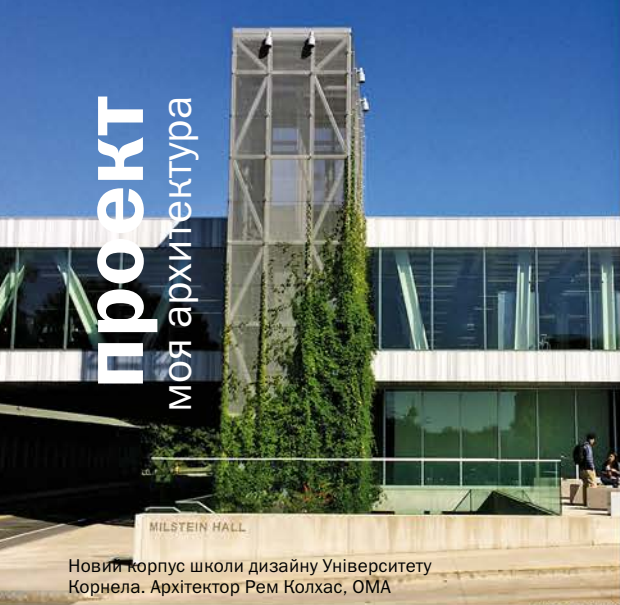
МНЕНИЯ Дом, который построил Я

РЕКОМЕНДОВАННАЯ
ЦЕНА 29 ГРН

ISSN 1727-0324

9 771727 032001

Новий корпус школи дизайну Університету Корнела. Архітектор Рем Колхас, OMA

США: Нью-Йорк – Кембридж

Архітектура США значною мірою відрізняється від уже баченої мною європейської, як у контексті просторої та вільної країни, так і за духом. Це помітно і у проектах європейських майстрів, реалізованих для Нового Світу.

текст і фото Дмитрій Аранчий

Архітектурний університет Соорег Union у Нью-Йорку. Архітектор Том Мейн

Інтер'єр нового корпусу школи дизайну Університету Корнела. Архітектор Рем Колхас, OMA

Робот, що навчається пересуванню. Creative Machine Lab, Корнел

Новий корпус Університету Корнела. Архітектор Том Мейн, Morphosis

Дмитро Аранчій, архітектор

У цьому році мені пощастило відвідати Сполучені Штати з навчальною поїздкою разом з колегами по лондонському вузу AA та програмі DRL з директором цього напрямку з обчислювальної архітектури Теодором Спірополусом.

Програма відвідин Східного узбережжя охоплювала кілька важливих напрямів: візити до найпрогресивніших архітектурних майстерень; огляд найзначніших університетів, як архітектурних, так і науково-технічних, а також споглядання якісної та змістовної архітектури. Усі архітектурні пригоди відбувались у Нью-Йорку, Ітаці, Бостоні та Кембриджі. З вишів вдалося побувати у чудових академічних осередках Корнела, Гарварда, Массачусетського технологічного і Колумбійського університетів, три з яких входять до оповитої давньою славою Ліги Плюща.

Найяскравіше враження, поза сумнівом, справив Корнельський університет, розташований неподалік Великих озер та Ніагари на мальовничих пагорбах, порослих густими деревами. Це симбіоз серйозних досліджень, дивовижної локації та чудової архітектури університетських корпусів. Основна мета візиту до Корнела – передова лабораторія модульної роботехніки та штучного інтелекту, що напряму пов'язано з нашим архітектурним проектом у AA DRL. Мені вдалося на власні очі побачити роботи, які демонстрували здатність до самонавчання задля руху; модульні розумні елементи, здатні самозбиратися та демонструвати інтелект-зграї. Усе це ми студіювали через прочитання наукових робіт корнельських науковців, а сайт лабораторії став наче рідним після численних відвідувань у процесі написання статей з обчислювальної архітектури. Словом, це була реальна зустріч з чимось дуже знайомим. Університет Корнела входить до найбагатших вишів Америки, що дозволяє йому спрямовувати значні фінансові ресурси на залучення найкращих студентів, викладачів і науковців.

Виграє від цього й архітектура. Окрім старих величних корпусів з давньою історією є окремі новітні будівлі чи навіть прибудови. Відтак два новенькі корпуси університету спроектовані

визначними архітекторами сучасності – Ремом Колхасом (бюро OMA) і Томом Мейном (група Morphosis). Перший з них – новий корпус Корнельської школи дизайну (архітектурний факультет по-нашому) – вирізняє характерна для Колхаса геометрія масштабних паралелепіпедів, яка приховує несподіванку у вигляді криволінійної лекційної аудиторії, поєднаної з хололом будівлі плинними бетонними поверхнями. Другий – щойно завершена будівля Мейна, яка дуже вирізняється з-поміж зелених пагорбів Корнела та вдало вирає чіткими фасадами, що мають перехід від регулярності до ускладненої подрібненості. Загалом споруда нагадує вже майже легендарну будівлю цієї самої майстерні у Нью-Йорку, архітектурний університет Cooper Union. Обидві вони мають дещо декоративні фасади, які, втім, справляють на глядача надзвичайне враження.

Розташування цього освітнього закладу, на мою думку, впливає на розумову концентрацію. Це ідеальне місце для дослідницької роботи, адже навкруги лише академічний світ і природа на віддалі від «вогнів цивілізації». Це нагадує ситуацію в Кембриджі, керівництво якого у свій час наполягло на віддаленості залізничної станції, аби студенти не їздили за першої нагоди до Лондона, а більше часу присвячували навчанню. Хай там як, на якість знань та винаходів така відносна ізольованість впливає.

Якби я був інженером з роботехніки чи математиком, то неодмінно обрав би Корнел бодай на кілька років – атмосфера просто вражає, натхнення та продуктивність забезпечені. У залученні відомих архітекторів не відстають й інші виші. Наведу короткий перелік: Гарвард – Ле Корбюзьє, Ренцо Піано; Массачусетський – Еро Саарінен, Френк Гері, Стівен Гол.

За цю поїздку до Нової Англії вражень у мене накопичилось чимало, але їх не дозволяє викласти формат статті. Окремо хочу відзначити університет Корнела та архітектуру Тома Мейна, які чимало важать для освіти й зодчества Сполучених Штатів і без яких ця країна не мала б настільки високого наукового потенціалу, шарму та ідентичності. Подібні речі скоро будуть і в нас, варто лише докласти трохи зусиль. ☑

Интер'єр нового корпусу школи дизайну Університету Корнела. Архітектор Рем Колхас, OMA

Лабораторія модульної роботехніки Creative Machine Lab Університету Корнела

